

[Justitsministeren]

Som eksempel på, hvordan man har fulgt det, kan jeg nævne de ændringer inden for told- og forbrugsafgiftslovene, der blev gennemført sidste sommer. Da besluttede man efter en konkret vurdering at afkriminalisere simpel uagtsomhed på en række områder og at fastholde strafansvaret inden for enkelte områder.

I forbindelse med den lovtekniske gennemgang af de forskellige lovforslag, der forelægges justitsministeriets lovafdeling, er man opmærksom på spørgsmålet.

Man må tage i betragtning, at det kan være vanskeligt at drage grænsen mellem simpel og grov uagtsomhed, og at det er nødvendigt at vurdere denne grænse inden for hvert enkelt lovgivningsområde. Jeg kan således nævne, at skatteministeriet har nedsat et udvalg, der skal overveje behandlingen af skattestraffesager, der afgøres administrativt. Udvalget skal bl.a. vurdere mulighederne for at give skattemyndighederne nærmere retningslinjer for afgrænsningen mellem de forskellige former for overtrædelse af straffebestemmelserne.

Som det formentlig er fremgået af det, jeg har sagt her, mener jeg, at det er et væsentligt problem, men det kan også være et vanskeligt problem. Selv om jeg umiddelbart kan have sympati for en afkriminalisering af simpel uagtsomhed inden for særlovgivningen, mener jeg ikke, at den foreslåede fremgangsmåde er den rigtige. Jeg mener, at vi bør fortsætte den udvikling, der er i gang, sådan at vi ved revision af hvert enkelt lovgivningsområde konkret vurderer hensigtsmæssigheden af en begrænsning af strafansvaret.

Jimmy Stahr (S):

Da dette lovforslag eller et tilsvarende lovforslag var til debat i 1977, talte jeg på socialdemokratiets vegne, og jeg gav udtryk for sympati for den grundholdning, der ligger bag lovforslaget, altså en afkriminalisering. Vi har også forståelse for den forenkling, der ligger i lovforslaget, men er nok alligevel nervøse for, at dette er for meget af en forenkling, når man med en enkelt lov griber ind i alle de love, der falder ind under særlovgivningen.

Socialdemokratiet måtte derfor afvise forslaget dengang, men ville gerne se positivt på

det, når vi kom til de enkelte lovrevisioner. Det sker jo, at partier ændrer synspunkter hen ad vejen. Vi har ikke ændret synspunkt på dette område.

Annelise Gotfredsen (KF):

Det konservative folkeparti har tidligere givet udtryk for, at simpel uagtsomhed i almindelighed ikke bør straffes. Det er imidlertid et åbent spørgsmål, om den rette vej vil være den af forslagsstillerne foreslåede. En gennemgang, som også tidligere ordførere har sagt, af særlovgivningens mange regler kan være nødvendig, forinden der tages stilling.

Det konservative folkeparti kan derfor alene tilsige medvirken under udvalgsarbejdet med henblik på at skaffe afklaring af spørgsmålets omfang og derefter stillingtagen til, hvilken fremgangsmåde der rettest bør anvendes. Jeg vil gerne henvise til ministerens fyldestgørende redegørelse om disse spørgsmål.

Bjørn Elmquist (V):

Mit indlæg vil ligge på linje, både hvad indhold og længde angår, med det, de tidligere ordførere har sagt, og ikke mindst justitsministeren.

Dette forholdsvis komplicerede problem tror vi i venstre ikke kan løses ad den enkle vej, som fremskridtspartiet ved hr. Glistrup her anviser. Det må løses fra sted til sted i de enkelte bestemmelser på særlovgivningens område, men vi er til gengæld enige i princippet om, at det ikke overalt skal være således, at simpel uagtsomhed kriminaliseres eller er erstatningspådragende.

Ebba Strange (SF):

Da vi drøftede dette forslag i SFs folketingsgruppe, var der én, der karakteriserede uagtsomhedsbegrebet som et hul, de smarte kunne smutte ud af, og et hul, de klodsede faldt ned i. Det er nok ikke helt forkert, at sådan er det med uagtsomhedsbegrebet.

Vi har tidligere fra SFs side, når uagtsomhedsbegrebet har været drøftet i forbindelse med særlovgivningen, udtalt, at vi godt ville se på problemet omkring simpel uagtsomhed – grov uagtsomhed er der jo ikke forslag om at fjerne, tværtimod.